

[Severin Hansen.]

muligvis skabe bedre forhold for handelen med disse varer, end der er i øjeblikket? I en film, der har gået på en del af biografteatrene, så man et forargelsens hus, der lå i nærheden af kirken. Der ligger et nær ved Gammel Strand, hvorfra stanken trænger ud på varme sommerdage, og man sælger fine luksusvarer som ål og laks i umiddelbar nærhed deraf. Man kunne fristes til at spørge, hvad sundhedsmyndighederne mener herom. Er der en særlig regel for Københavns vedkommende? Man skal ikke bebrejde sælgerne dette forhold, for hvor skal de gå hen? De er nødt til at være, hvor kunderne er, naturligvis. Men jeg føler trang til at påtale dette i forbindelse med denne lovs behandling og til at understrege, at disse forhold er utilbørlige.

Man må vistnok i nogen grad beklage den fiskerikontrol eller politimyndighed, der skal føre tilsyn med fiskemarkedet i København på grundlag af denne lov, for såvidt den vedtages. Hvis jeg havde nogen indflydelse, ville jeg bede vedkommende myndighed lade Københavns magistrat, nærmere betegnet borgmester Bindslev, som er formand for torvevæsenet, se lidt på disse lovbestemmelser. Jeg ved det ikke, men jeg har i alt fald den tro — og man har dog ret til at tro og tænke her i landet —, at havde borgmester Kaper fået lov til at leve, var der sket noget med hensyn til Københavns fisketory, i det allermindste havde man fået markedet overdækket. Som det er nu, anser jeg som før nævnt salgsforholdene for at være ganske uforsvarlige. Det er vanskeligt at forstå, at Københavns magistrat vedblivende kan trække denne sag ud, efter at hele erhvervet, som har interesse i disse salgsforhold, egentlig var enigt om, hvor torvet skulle ligge. Det er jo også en meget forsigtig udformning, som lovforslagets bemærkninger på dette punkt har fået af ministeren, idet der står, at man forventer, at der indenfor en overskuelig tid må ske noget med hensyn til Københavns fisketory. Ja, så forsigtig er man i bemærkningerne. Lad os nu håbe, at der må ske noget; nu har vi talt om det spørgsmål, så langt jeg kan huske tilbage, og det er 55 år. Endnu er der intet sket, og hvis det er meningen, at der ikke skal ske noget med flytningen af dette tory, synes jeg i alt fald, at man i det mindste skulle få denne plads, hvor der omsættes fisk for så store værdier, overdækket og fjerne alle de toppede brøsten dernede, der samler skidt på alle mulige måder, og lægge beton.

Jeg kan ikke tilbageholde disse bemærk-

ninger i forbindelse med omtalen af dette lovforslag, hvori man skærper bestemmelserne med hensyn til fiskens behandling ude i landet, søger sikret alle muligheder og prøvet alle veje for at bringe en kvalitetsvare ind til storbyen, hvor man så har sådanne forhold for fiskens videre forhandling. Jeg spørger: Kan man gøre dette?

Jeg skal dernæst gøre et par bemærkninger vedrørende de bemyndigelser, som fiskeriministeren vil få, for såvidt dette lovforslag vedtages. Vi har jo særlig i dette høje ting ved anden lejlighed, f. eks. ved behandling af loven om ind- og udførsel af fisk, beskæftiget os med disse bemyndigelser. Ja, det har ikke indskrænket sig til forhandlinger her i tinget, dagspressen har skrevet spalte op og spalte ned, hvor man bebrejder fiskeriministeren, at han på en måde har misbrugt sin myndighed. Jeg vil gerne med det samme sige vedrørende det lovforslag, vi her behandler, at fiskeriministeren har ingenlunde været ude efter at få nogle bemyndigelser, i alt fald har han ønsket så få som muligt. Fra arbejdsudvalgets side havde vi tænkt os mange flere bemyndigelser end dem, der nu er optaget i lovforslaget, og man må sige, at det er ministeren, der stadigvæk har holdt igen. Men jeg må tilføje, at der er jo visse detaljspørgsmål, som der nødvendigvis må bemyndigelser til at afgøre. Man kan f. eks. ikke lovgive detalileret om, hvordan emballagen skal mærkes, om nummeret skal stå på den ene side af kassen eller på den anden side. Man kan heller ikke lovgive i enkeltheder om andre forhold, som andre myndigheder griber ind i, f. eks. om hvordan en fiskebutik skal indrettes. Ligeså lidt kan man lovgive om, hvorvidt en fiskekasse skal være malet hvid eller grøn. Der kommer måske nu den bestemmelse, at alle de mange utitalende kasser, der findes rundt omkring på de cykler, hvorfra der sælges fisk ude omkring i landet, skal være hvidmalede og isolerede indvendig, så at de er skærmet mod solen og kan renses for smuds og snavs. Der sker i virkeligheden indirekte en revolution på dette område, som alle vi, der skal forbruge fisk, kan være tjent med, men det er et spørgsmål, vi heller ikke kan lovgive om.

Det fremgår også af lovforslaget, at i alt fald i flere spørgsmål, hvor det drejer sig om bemyndigelser, skal ministeren søge forhandling med erhvervets repræsentanter. Jeg synes, at for såvidt rigsdagen mener, der er for mange bemyndigelser i dette lovforslag, er det en betryggelse, at ministeren først skal føre forhandlinger med erhvervets repræsentanter og prøve at kom-